

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

23 ноември 2016 година *

„Преюдициално запитване — Околна среда — Орхуска конвенция — Директива 2003/4/ЕО — Член 4, параграф 2 — Обществен достъп до информация — Понятие за информация за емисии в околната среда — Директива 91/414/ЕИО — Директива 98/8/ЕО — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Пускане на пазара на продукти за растителна защита и биоциди — Поверителност — Защита на промишлени и търговски интереси“

По дело C-442/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област, Нидерландия) с акт от 12 септември 2014 г., постъпил в Съда на 24 септември 2014 г., в рамките на производство по дело

Bayer CropScience SA-NV,

Stichting De Bijenstichting

срещу

College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden,

в присъствието на:

Makhtesim-Agan Holland BV,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, A. Tizzano (докладчик), заместник-председател на Съда, M. Berger, E. Levits и F. Biltgen, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 февруари 2016 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Bayer CropScience SA-NV, от E. Broeren и A. Freriks, advocaten,

* Език на производството: нидерландски.

- за Stichting De Bijenstichting, от L. Smale, advocaat,
- за College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, от J. Geerdink и D. Roelands-Fransen, advocaten,
- за нидерландското правителство, от В. Koopman и М. Bulterman, в качеството на представители,
- за германското правителство, от Т. Henze и А. Lippstreu, в качеството на представители,
- за гръцкото правителство, от I. Chalkias, О. Tsirkinidou и А. Vasilopoulou, в качеството на представители,
- за шведското правителство, от L. Swedenborg, Е. Karlsson, А. Falk, С. Meyer-Seitz, U. Persson и N. Otte Widgren, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от L. Pignataro-Nolin, F. Ronkes Agerbeek, P. Ondrusek и H. Kranenborg, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 април 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 14 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, 1991 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30), на член 19 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно пускането на пазара на биоциди (ОВ L 123, 1998 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 24, стр. 67), на членове 59 и 63 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 2009 г., стр. 1), както и на член 4, параграф 2 от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, 2003 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Bayer CropScience BV (наричано по-нататък „Bayer“) и Stichting De Bijenstichting (наричано по-нататък „Bijenstichting“), от една страна, и College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Орган за издаване на разрешения за продукти за растителна защита и биоциди, наричан по-нататък „СТВ“) по повод на решение от 18 март 2013 г., с което последният по същество уважава частично искането на Bijenstichting за оповестяване на документи, представени от Bayer във връзка с процедурите за издаване на разрешение за пускане на нидерландския пазар на продукти за растителна защита и биоциди на базата на активното вещество имидаклоприд.

Правна уредба

Международното право

- 3 Член 39, параграф 3 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (наричано по-нататък „Споразумението ТРИПС“), което представлява приложение 1 В към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 228), предвижда:

„Когато с цел да одобрят за пускане на пазара на фармацевтични или селскостопански химически продукти, използващи нови химически съставки, страните членки изискват като условие да бъдат представени неразгласени опити или други данни, чиято разработка е плод на значителни усилия, те закрилят тези данни от нелоялно търговско използване. В допълнение на това страните членки закрилят тези данни от разкриване, освен когато е необходимо да се защити обществеността или освен ако са предприети стъпки данните да бъдат защитени от недобросъвестно търговско използване“.

- 4 Член 4 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201, наричана по-нататък „Орхуската конвенция“), озаглавен „Достъп до информация за околната среда“, предвижда:

„1. Всяка страна гарантира, че при спазване на следващите параграфи на този член държавните органи в отговор на искане за предоставяне на информация за околната среда предоставят на обществеността тази информация в рамките на националното законодателство [...]

[...]

4. Искането за информация за околната среда може да бъде отказано, ако разкриването на информацията би се отразило неблагоприятно върху:

[...]

- d) поверителността на търговска или промишлена информация, когато тази поверителност е защитена от закона с цел защита на законен икономически интерес; в тези рамки следва да бъде разкривана информация за емисиите, имаща отношение към опазването на околната среда;

[...]

Гореспоменатите основания за отказ се тълкуват ограничително, като се отчита общественият интерес от разкриване на информацията и като се взема предвид дали исканата информация се отнася до емисии в околната среда.

[...]“.

Правото на Съюза

Законодателството относно разрешенията за пускане на пазара на продукти за растителна защита и биоциди

- 5 Член 2, точка 2 от Директива 91/414 дава следното определение на понятието „остатъци от продукти за растителна защита“:

„Едно или повече вещества, присъстващи в или върху растения или продукти от растителен произход, хранителни продукти от животински произход или другаде в околната среда, получени в резултат от използването на продукти за растителна защита, включително техни метаболити и продукти, получени в резултат на тяхното разграждане или реакция“.

- 6 Член 14 от тази директива гласи:

„Без да се засягат разпоредбите на Директива [2003/4], държавите членки и Комисията осигуряват информацията, предоставена от заявителите, включваща производствени и търговски тайни, да се третира като поверителна, ако заявителят, който желае активно вещество да бъде включено в приложение I или заявителят на разрешение на продукт за растителна защита поиска това и ако държавата членка или Комисията приемат, че искането на заявителя е оправдано.

[...]“.

- 7 В член 2, параграф 1, буква ж) от Директива 98/8 е дадено следното определение на понятието „остатъчни вещества“:

„Едно или повече от веществата, налични в биоцида, които остават в резултат на използването му, включително метаболитите на тези вещества и продукти, следващи разпада или реакцията им“.

- 8 Съгласно член 19 от тази директива, озаглавен „Поверителност“:

„1. Без да се засяга Директива [2003/4] заявителят може да посочи на компетентния орган информацията, която той счита за търговски чувствителна и разкриването на която може да го засегне промишлено и търговски и която той желае да запази поверителна от всички лиц[a], различни от компетентните органи и Комисията. За всеки отделен случай трябва да бъдат представени пълни обосновки. [...]

2. Компетентният орган, приемащ заявлението, трябва да определи, въз основа на документално доказателство, предоставено от заявителя, коя информация трябва да е поверителна по смисъла на параграф 1.

[...]“.

- 9 Член 3, точка 1 от Регламент № 1107/2009 дава определение на понятието „остатъчни вещества“, като следва:

„[Е]дно или повече вещества, присъстващи във или върху растения или растителни продукти, годни за консумация продукти от животински произход, питейна вода или другаде в околната среда, които са резултат от употребата на продукт за растителна защита, включително техни метаболити, продукти от разпад или реакция;

[...]“.

- 10 Член 33, озаглавен „Заявление за разрешение или за изменение на разрешение“, от този регламент предвижда:

„1. Заявител, който желае да пусне на пазара продукт за растителна защита, подава лично или чрез представител заявление за разрешение или за изменение на разрешение до всяка държава членка, на чийто пазар възнамерява да пусне продукта за растителна защита.

[...]

4. При подаване на заявлението заявителят може съгласно член 63 да поиска определена информация, включително определени части от досието, да е с поверителен характер и физически отделя тази информация.

[...]

При поискване за достъп до информация държавата членка, която разглежда заявлението, взема решение коя информация да е с поверителен характер.

[...]“.

- 11 Член 63 от посочения регламент, озаглавен „Поверителност“, гласи:

„1. Лице, което поиска подадената съгласно настоящия регламент информация да е с поверителен характер, представя проверимо доказателство, за да покаже, че оповестяването на информацията би могло да накърни търговските му интереси [...].

2. Оповестяването на следната информация обикновено се счита за накърняващо защитата на търговските интереси или на личния живот и неприкосновеността на заинтересованите лица:

- а) метод на производство;
- б) спецификация на онечистванията на активното вещество, с изключение на онечистванията, за които се счита, че са от токсикологично, екотоксикологично или екологично значение;
- в) резултати от производствените партии на активното вещество, включително онечиствания;
- г) методи за анализ на онечиствания в произведеното активно вещество, с изключение на методи за онечиствания, за които се счита, че са от токсикологично, екотоксикологично или екологично значение;
- д) връзки между производител или вносител и заявител или притежател на разрешението;
- е) информация относно пълния състав на продукта за растителна защита;
- ж) имена и адреси на лица, участвали в изпитвания върху гръбначни животни.

3. Настоящият член не засяга разпоредбите на Директива [2003/4]“.

Законодателството относно достъпа до информация за околната среда

12 Съображения 1, 5, 9 и 16 от Директива 2003/4 гласят:

„(1) Увеличеният обществен достъп до информация за околната среда и разпространението на такава информация допринасят за по-висока осведоменост по въпроси, свързани с околната среда, за свободната обмяна на мнения, по-ефективното участие на обществото във вземането на решения във връзка с околната среда и най-накрая, за по-добра околна среда.

[...]

(5) На 25 юни 1998 г. Европейската общност подписа [Орхуската конвенция]. Разпоредбите на законодателството на Общността трябва да бъдат в съответствие с тази конвенция, предвид присъединяването на Европейската общност към нея.

[...]

(9) Необходимо е също така публичните власти да осигурят и да разпространяват информация за околната среда сред обществеността във възможно най-голяма степен, и по-специално като използват информационни и комуникационни технологии. [...]

[...]

(16) Правото на информация означава, че разкриването на информация следва да бъде общо правило, и че на публичните власти следва да бъде разрешено да отхвърлят искания за информация за околната среда в специфични и ясно определени случаи. Основанията за отказ следва да бъдат [тълкувани] ограничително, като обслужваният обществен интерес от разкриването [на информацията] следва да бъде [претеглен] спрямо интереса, обслужван от отказа. [...].“

13 Член 1 от тази директива предвижда:

„Целите на настоящата директива са:

а) да гарантира правото на достъп до информация за околната среда, съхранявана от или за нуждите на публичните власти и да уреди основните срокове и условия и практическите договорености за неговото упражняване; и

б) да гарантира [като правило] все по-голямото предоставяне на разположение и разпространяване сред обществеността на информация за околната среда с цел постигане на възможно най-широка систематична достъпност и разпространение на информацията за околната среда сред обществеността. За тази цел се стимулира, по-специално, употребата, на компютърни телекомуникационни и/или на електронни технологии, където те са на разположение, за постигането на тази цел“.

14 Озаглавеният „Определения“ член 2 от тази директива предвижда:

„По смисъла на настоящата директива:

- 1) „Информация за околната среда“ означава всяка информация в писмена, визуална, слухова, електронна или всякаква друга материална форма относно:
  - а) състоянието на компонентите на околната среда като въздух и атмосферата, вода, почва, земята, ландшафт и природните обекти, включително и влажните зони, крайбрежни и морски зони, биологичното разнообразие и неговите компоненти, включително и генетично модифицираните организми и взаимодействието между тези елементи;
  - б) фактори като веществата, енергията, шума, радиацията или отпадъците, включително и радиоактивните отпадъци, емисиите, освобождаванията и другите изпускания в околната среда, които въздействат, или които е възможно да въздействат върху компонентите на околната среда, посочени в буква а);

[...]“.

15 Съгласно член 3, параграф 1, озаглавен „Достъп до информация за околната среда при поискване“, параграф 1 от същата директива:

„Държавите членки гарантират, че от публичните власти се изисква, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, да предоставят на разположение информацията за околната среда, съхранявана от или за тях, за всеки заявител при поискване и без той да трябва да декларира интерес“.

16 Член 4, параграф 2, озаглавен „Изключения“, параграф 2 от Директива 2003/4 предвижда:

„Държавите членки могат да предвидят отказ на искане за предоставяне на информация за околната среда, ако разкриването на информацията би могло да се отрази неблагоприятно върху:

[...]

- г) поверителността на търговска или индустриална информация, когато тази поверителност е регламентирана от националното законодателство или от законодателството на Общността с цел защита на легитимния икономически интерес, включително и обществения интерес за поддържането на статистическата поверителност или данъчната тайна;

[...]

Основанията за отказ, упоменати в параграфи 1 и 2, следва да се тълкуват ограничително, като се взема предвид за конкретния случай обслужваният обществен интерес от разкриването на информацията. Във всеки конкретен случай обслужваният обществен интерес от разкриването се преценява спрямо обслужвания интерес от отказа. Държавите членки не могат да регламентират право на отхвърляне на искане за предоставяне на информация на основание параграф 2, букви а), г), е), ж) и з), в случаите, когато искането се отнася [до информация] за емисии в околната среда.

[...]“.

Приложимото законодателство за емисиите от промишлеността

- 17 Член 2, точки 3 и 5 от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, 1996 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183), предвижда:

„По смисъла на настоящата директива:

[...]

- 3) „инсталация“ е всяко неподвижно техническо съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I дейности или други такива, които имат техническа връзка и са непосредствено свързани с тях, и са в състояние да окажат определено въздействие върху емисиите и замърсяването;

[...]

- 5) „емисия“ е прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или земята от съответните, в това число организирани и неорганизирани, източници в рамките на дадена инсталация;

[...]“.

- 18 Член 3, точки 3 и 4 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 2010 г., стр. 17) гласи:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

[...]

- 3) „инсталация“ означава всяко неподвижно техническо съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I или в част 1 от приложение VII, дейности или други такива дейности, извършвани на същата площадка, които са непосредствено свързани с тях и имат техническа връзка с дейностите, изброени в същите приложения, и могат да окажат въздействие върху емисиите и замърсяването;

- 4) „емисия“ означава прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или земята от организирани или неорганизирани източници в рамките на дадена инсталация“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 19 С решения от 28 април и 8 юли 2011 г. СТВ, нидерландският компетентен орган за издаване и изменение на разрешения за пускане на пазара на продукти за растителна защита и биоциди, решава да измени разрешенията за няколко продукта за растителна защита, както и за един биоцид, на базата на активното вещество имидаклоприд, което има по-специално действие на инсектицид.

- 20 С писма от 11 май, 24 август и 25 октомври 2011 г. Vijenstichting, нидерландско сдружение за защита на пчелите, отправя искания до СТВ на основание на Директива 2003/4 за оповестяване на 84 документа, които се отнасят до посочените разрешения.

- 21 Bayer, дружество с дейност по-специално в областите на защита на културите и борба с вредителите, притежател на много от тези разрешения, се противопоставя на оповестяването с мотива, че то засяга авторското право и поверителността на търговската или индустриална информация и лишава от съдържание правото на защита на данните.
- 22 С решение от 9 юли 2012 г. СТВ най-напред отхвърля изцяло исканията за оповестяване, направени от Bijenstichting. В подкрепа на решението за отхвърляне СТВ приема по-специално, че тези искания не се отнасят до информация за емисии в околната среда по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4. Поради това посочените искания можели да се уважат само ако претеглянето на общия интерес от оповестяване, от една страна, спрямо особения интерес на притежателите на разрешения за пускане на пазара от поверителност на съответните данни, от друга страна, обосновава оповестяването на последните, което условие в случая не било изпълнено според СТВ.
- 23 След като Bijenstichting обжалва по административен ред посоченото решение за отхвърляне, СТВ отчасти изменя позицията си и с решение от 18 март 2013 г. обявява административната жалба за частично основателна.
- 24 Така в последното решение СТВ приема, че следва да се счита за „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 фактичката информация относно действителните емисии на продукти за растителна защита или биоциди в околната среда.
- 25 Според СТВ в конкретния случай 35 от документите, чието оповестяване е поискано, съдържат такава информация. Поради това този орган счита, че мотивите, които могат да бъдат изтъкнати, за да се откаже такова оповестяване, са твърде ограничени. Те могат да обхващат защитата на правата на интелектуална собственост на притежателя на разрешение за пускане на пазара на съответния продукт. След претегляне на общия интерес от оповестяването спрямо защитата на тези права СТВ обаче приема, че трябва да се даде предимство на първия. Ето защо СТВ разпорежда оповестяване на посочените документи.
- 26 Тези 35 документа включват по-специално лабораторни изпитвания за въздействието на имидаклоприд върху пчелите, както и полуполеви изследвания, измерващи остатъчните вещества от продукти за растителна защита и биоциди, както и от активните им вещества във въздуха или почвата, в семена, листа, прашец или нектар от обработено растение, в меда и върху пчелите. Посочените документи включват още резюме на изследване на миграцията на имидаклоприд в растенията и на гутацията — отделянето на капки вода от растение, както и две презентации.
- 27 По отношение на останалите 49 документа СТВ обаче приема, че те не съдържат „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4. Поради това СТВ счита, че достъпът до тези 49 документа може да бъде отказан на основание не само на защитата на правата на интелектуална собственост, но и на поверителността на търговска или индустриална информация. След като извършва претегляне на интересите в съответствие с тази разпорежба, СТВ отказва да оповести посочените документи.
- 28 Както Bijenstichting, така и Bayer обжалва решението на СТВ от 18 март 2013 г. пред запитващата юрисдикция, College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административните спорове в икономическата област, Нидерландия).
- 29 За да разреши отправения до нея спор, тази юрисдикция иска да установи по-специално връзката между, от една страна, режимите на поверителност, предвидени в специалното законодателство в областта на пускането на пазара на продукти за растителна защита и

биоциди, а именно, към датата на настъпване на фактите по главното производство, директиви 91/414 и 98/8 и Регламент № 1107/2009, и от друга страна, общия режим на достъп до информация в областта на околната среда, уреден от Директива 2003/4.

- 30 По-конкретно запитващата юрисдикция иска да установи дали, както поддържа Bijenstichting, поверителността на поисканата от последното информация е трябвало да бъде призната от СТВ, по искане на Bayer, най-късно при изменението на разрешението за пускане на пазара на съответните продукти, или пък, както поддържа СТВ, поверителността на тази информация е можело да бъде призната и в по-късен момент, при възражение на Bayer срещу искания за достъп до посочената информация, подадени от Bijenstichting по-късно на основание на Директива 2003/4, въпреки че тези искания се отнасят до информация, за която Bayer не е поискало поверително третиране в рамките на процедурата по изменение на разрешението за пускане на пазара.
- 31 В първия случай СТВ би трябвало да уважи изцяло представените от Bijenstichting искания за оповестяване на информация, без да може евентуално да отхвърли тези искания на основание член 4, параграф 2 от Директива 2003/4. За сметка на това във втория случай СТВ е можел да вземе предвид становището на Bayer относно поверителността на информацията, изложено за пръв път във връзка с посочените искания.
- 32 Освен това запитващата юрисдикция има съмнения относно тълкуването на понятието „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 и иска да установи дали информацията, до която Bijenstichting иска да получи достъп, попада в обхвата на това понятие.
- 33 Всъщност, по силата на тази разпоредба, при положителен отговор направените от последното искания за оповестяване не е можело да бъдат отхвърлени с мотив, че това оповестяване ще засегне поверителността на търговска или индустриална информация, представена от Bayer. За сметка на това, ако отговорът е отрицателен преценката дали посочената информация трябва да се оповести, ще изисква претегляне на интересите, свързани с поверителността на тази информация, спрямо обществения интерес, обслужван от това оповестяване.
- 34 При тези обстоятелства College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административните спорове в икономическата област) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) От разпоредбите на член 14 от Директива 91/414, респ. член 63 във връзка с член 59 от Регламент № 1107/2009, респ. член 19 от Директива 98/8, следва ли, че по искане за поверителност по смисъла на цитираните членове 14, 63 и 19, подадено от посочения в тези членове заявител, трябва да бъде взето достъпно за третите заинтересовани лица решение за всеки отделен източник на информация преди или при издаване на разрешението, респ. преди или при изменение на разрешението?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос: член 4, параграф 2 от Директива 2003/4 следва ли да се тълкува в смисъл, че при липса на решение като посоченото в предходния въпрос ответникът в качеството си на национален орган трябва да оповести поисканата информация за околната среда, когато такова искане е подадено след издаване на разрешението, респ. след изменение на разрешението?
- 3) Как следва да се тълкува понятието „емисии в околната среда“ по член 4, параграф 2[, втора алинея] от Директива 2003/4, ако се отчитат изложените в точка 5.5 от [акта за преюдициално запитване] доводи на страните по този въпрос, в контекста на възпроизведеното в точка 5.2 [от този акт] съдържание на документите?

- 4) а) Данните, които съдържат оценка на изпускането на продукт, на активното му вещество, респ. активните му вещества, и на други съставки в околната среда след употребата на продукта, следва ли да се разглеждат като „информация за емисиите в околната среда“?
- б) При утвърдителен отговор: в тази връзка има ли значение дали посочените данни са получени чрез (полу)полеви проучвания или проучвания от друг вид (като например лабораторни изпитвания и транслокационни проучвания)?
- 5) Информацията за лабораторни изпитвания, при които целта на експерименталната установа е да се изследват изолирани аспекти при стандартизирани условия, следва ли да се счита за „информация за емисиите в околната среда“, ако в рамките на тези изпитвания се изключат редица фактори (като например климатични влияния) и опитите често се провеждат с по-високи — в сравнение с реалното приложение — дозировки?
- 6) В тази връзка за „емисии в околната среда“ следва ли да се считат и остатъчните вещества, които след прилагането на продукта в експериментален режим са налице например във въздуха или в почвата, листа, прашец или нектар от (отгледано от обработени семена) растение, в меда или по нецелеви организми?
- 7) Това важи ли и за степента на отклонение на веществото при прилагането на продукта в експериментален режим?
- 8) От понятието „информация за емисиите в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея, [...] от Директива 2003/4 следва ли, че ако са налице емисии в околната среда, източникът на информация трябва да бъде оповестен изцяло, а не само (измерените) данни, които евентуално могат да се извлекат от него?
- 9) За целите на прилагането на изключението за търговската или индустриална информация по смисъла на член 4, параграф 2, [първа алинея,] буква г) [от Директива 2003/4] следва ли да се прави разграничение между „емисии“, от една страна, и „освобождения и други изпускания в околната среда“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директивата за информацията за околната среда, от друга?“.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- 35 След като на 7 април 2016 г. генералният адвокат представя своето заключение, с молба, подадена в секретариата на Съда на 9 май 2016 г., Bayer иска да бъде разпоредено възобновяване на устната фаза на производството.
- 36 В подкрепа на това искане Bayer твърди по същество, най-напред, че само националният съд може да определи дали разглежданата в главното производство информация, до която се отнасят четвъртият и осмият преюдициален въпрос, представлява „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4. При положени че, подобно на генералния адвокат, Съдът реши да вземе позиция по този въпрос, Bayer иска възобновяване на устната фаза на производството, за да може Съдът да се запознае с документите, до които Bijenstichting е поискало достъп, и въз основа на това да определи дали съдържащата в тях информация представлява „информация за емисии в околната среда“. На следващо място, Bayer счита, че предложенията на генералния адвокат за отговори на преюдициалните въпроси не са съобразени с цялостната и изчерпателна система на оповестяване на документи, установена с директиви 91/414 и 98/8, както и с Регламент № 1107/2009. На последно място, в случай че Съдът приеме разглежданата в главното

производство информация за отнасяща се до емисии в околната среда, Байер иска още от Съда да разгледа въпроса за конкретните условия и ред за достъп до тази информация, и по-специално дали може да се приеме оповестяване в читалня.

- 37 В това отношение следва в самото начало да се отбележи, от една страна, че Статутът на Съда на Европейския съюз и неговият Процедурен правилник не предвиждат възможност страните да представят становища в отговор на заключението на генералния адвокат (вж. по-специално определение от 4 февруари 2000 г., *Emesa Sugar*, C-17/98, EU:C:2000:69, т. 2 и решение от 6 септември 2012 г., *Döhler Neuenkirchen*, C-262/10, EU:C:2012:559, т. 29).
- 38 От друга страна, следва да се припомни, че съгласно член 83 от Процедурния правилник на Съда във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат Съдът може да постанови възобновяване на устната фаза на производството по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено или когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз (вж. по-специално решение от 28 април 2016 г., *Vorealys Polyolefine и др.*, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 и C-391/14—C-393/14, EU:C:2016:311, т. 40).
- 39 В настоящия случай следва да се констатира, че молбата на Байер за възобновяване на устната фаза на производството цели главно да се даде отговор на заключението на генералния адвокат. Освен това Съдът счита, че делото е достатъчно изяснено, за да се произнесе по него, както и че не е необходимо то да бъде решено въз основа на довод, който страните не са разисквали.
- 40 Поради това посочената молба трябва да се отхвърли.

По преюдициалните въпроси

По първите два въпроса

- 41 С първите си два въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 4, параграф 2 от Директива 2003/4, във връзка с член 14 от Директива 91/414, член 19 от Директива 98/8, както и с член 33, параграф 4 и член 63 от Регламент № 1107/2009, трябва да се тълкува в смисъл, че когато заявителят на разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита или биоцид не е поискал в хода на производството, предвидено за получаване на това разрешение, поверително третиране на представената в рамките на същото информация, компетентният орган, сезиран след приключването на посоченото производство с искане за достъп до тази информация, подадено от трето лице на основание на Директива 2003/4, ще е длъжен да го уважи, без да може да разгледа възражението на посочения заявител срещу това искане за достъп и без да може, евентуално, да отхвърли искането за достъп с мотива, че оповестяването на съответната информация ще засегне поверителността на търговска или индустриална информация.
- 42 За да се отговори на тези въпроси, следва да се припомни, че съгласно член 14 от Директива 91/414, член 19 от Директива 98/8, както и член 33, параграф 4 и член 63 от Регламент № 1107/2009 заявителят на разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита или биоцид може, в рамките на предвиденото производство за издаване на това разрешение, да поиска поверително третиране на информацията, представляваща производствена или търговска тайна или която счита за чувствителна информация с търговски характер, чието оповестяване може да засегне неговите търговски или промишлени интереси

- 43 При все това член 14, първа алинея от Директива 91/414, член 19, параграф 1 от Директива 98/8, както и член 63 от Регламент № 1107/2009 предвиждат също, че тези разпоредби се прилагат, без да се засяга Директива 2003/4.
- 44 Следователно изглежда, че законодателят на Съюза е искал да подчини на общите разпоредби на Директива 2003/4 молбите на трети лица за достъп до информация, включена в преписките по заявления за разрешения за пускане на пазара на продукти за растителна защита или биоциди, за която цитираните по-горе разпоредби предвиждат възможност да се поиска поверително третиране (вж. а contrario, решение от 22 декември 2010 г., Ville de Lyon, C-524/09, EU:C:2010:822, т. 40).
- 45 Член 4, параграф 2 от тази директива допуска държавите членки да предвидят отказ на искане за предоставяне на информация за околната среда, ако разкриването на информацията би могло да засегне някой от посочените в този член интереси, и по-специално поверителността на търговска или индустриална информация.
- 46 Тази разпоредба не предвижда като условие за отказа да е било подадено искане за поверително третиране преди подаването на молбата за оповестяване.
- 47 От това следва, че обратно на твърденията на Bijenstichting компетентният орган, сезиран на основание на Директива 2003/4 с молба за достъп до информация, представена от заявител на разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита или биоцид в рамките на предвиденото производство за издаване на това разрешение, не е длъжен да я уважи и да оповести исканата информация само поради това че заявителят не е поискал предварително поверително третиране на тази информация в рамките на посоченото производство.
- 48 Следователно този орган трябва да може да провери, евентуално въз основа на възражение на заявителя, дали оповестяването може да засегне поверителността на търговска или индустриална информация и дали посочената молба следва да се отхвърли в приложение на член 4, параграф 2, първа алинея, буква г) от тази директива.
- 49 С оглед на гореизложените съображения на първите два въпроса следва да се отговори, че член 4, параграф 2 от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че заявителят на разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита или биоцид не е поискал в рамките на предвиденото производство за издаване на това разрешение поверително третиране на представената в рамките на това производство информация на основание член 14 от Директива 91/414, член 19 от Директива 98/8 или член 33, параграф 4 и член 63 от Регламент № 1107/2009, не пречи на компетентния орган, сезиран след приключването на посоченото производство с молба за достъп до тази информация, подадена от трето лице на основание на Директива 2003/4, да разгледа възражението на заявителя срещу тази молба и ако е необходимо, да отхвърли последната на основание член 4, параграф 2, първа алинея, буква г) от тази директива с мотива, че оповестяването на посочената информация ще засегне поверителността на търговска или индустриална информация.

По третия до седмия и деветия въпрос

- 50 С третия до седмия и деветия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 обхваща изпускания на продукти за растителна защита или биоциди, или на съдържащи се в тях вещества в околната среда и при утвърдителен отговор, дали следва да се считат за „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на тази разпоредба данните относно оценката на тези изпускания в околната среда и въздействието от тях, включително данните, получени чрез полеви или

полуполеви проучвания, данните от лабораторни изпитвания и транслокационни проучвания, информацията за остатъчните вещества в околната среда след прилагането на съответния продукт и проучвания за степента на отклонение на веществото при това прилагане.

- 51 Въпреки че запитващата юрисдикция трябва да определи дали отделните документи, до които Bijenstichting е поискало достъп в настоящия случай, попадат в обхвата на понятието „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4, Съдът все пак трябва да ѝ посочи обективните елементи, на които трябва да се основава тази преценка.
- 52 В това отношение следва в самото начало да се подчертае, че доколкото тази директива не дава определение нито на понятието „емисии в околната среда“, нито на понятието „информация за емисии в околната среда“, те трябва да се тълкуват с оглед на контекста на член 4, параграф 2, втора алинея от посочената директива и на целите, които същата преследва.
- 53 От една страна, както потвърждава съображение 5 от Директива 2003/4, с приемането на тази директива законодателят на Съюза е целял да осигури съвместимостта на правото на Съюза с Орхуската конвенция с оглед на сключването ѝ от Общността, като е предвидил общи правила, с които да гарантира, че всяко физическо и юридическо лице от държава членка ще има право на достъп до информацията за околната среда, съхранявана от или за публичните власти, без съответното лице да трябва да декларира интерес (вж. по-специално решение от 19 декември 2013 г., *Fish Legal и Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, т. 36).
- 54 От това следва, че за целите на тълкуването на от Директива 2003/4 трябва да се вземат предвид текстът и целта на Орхуската конвенция, която тази директива трябва да въведе в правото на Съюза (вж. по-специално решение от 19 декември 2013 г., *Fish Legal и Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, т. 37), и по-конкретно на член 4, параграф 4, първа алинея, буква d) от тази конвенция, който предвижда, че търговска и промишлена тайна не може да се противопостави на оповестяването на информация за емисиите, имаща отношение към опазването на околната среда.
- 55 От друга страна, съгласно постоянната практика на Съда Директива 2003/4 има за цел да гарантира достъп по принцип до информация за околната среда, съхранявана от или за публичните власти, и да постигне възможно най-широка систематична достъпност и разпространение на посочената информация сред обществеността, както личи от съображение 9 и член 1 от тази директива (вж. по-специално решение от 19 декември 2013 г., *Fish Legal и Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, т. 66).
- 56 От това следва — както предвиждат изрично член 4, параграф 4, втора алинея от Орхуската конвенция, съображение 16 и член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 — че оповестяването на информацията трябва да е общото правило и предвидените в тези разпоредби мотиви за отказ трябва да се тълкуват ограничително (вж. по-специално решения от 16 декември 2010 г., *Stichting Natuur en Milieu* и др., C-266/09, EU:C:2010:779, т. 52 и от 28 юли 2011 г., *Office of Communications*, C-71/10, EU:C:2011:525, т. 22).
- 57 Като предвижда, че поверителността на търговска или индустриална информация не може да се противопостави на оповестяването на „информация за емисии в околната среда“, член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 позволява конкретно прилагане на това общо правило и на принципа за възможно най-широк достъп до информация за околната среда, съхранявана от или за публичните власти.

- 58 От това следва — обратно на твърденията на Байер, германското правителство и Европейската комисия — че не трябва да се приема ограничително тълкуване на понятията „емисии в околната среда“ и „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4.
- 59 С оглед на тези съображения следва да се отговори на поставените въпроси.
- По понятието „емисии в околната среда“
- 60 За целите на тълкуването на понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 следва да се определи дали, както поддържат по-специално Байер, германското правителство и Комисията, това понятие трябва да се разграничи от понятията „освобождавания“ и „изпускания“ и дали следва да се ограничи до емисиите, обхванати от Директива 2010/75, а именно емисиите от някои промишлените инсталации, определени в тази директива, или пък това понятие обхваща и изпускания в околната среда на продукти или вещества като продуктите за растителна защита или биоцидите и съдържащите се в тях вещества.
- 61 Що се отнася, на първо място, до въпроса дали понятието „емисии“ трябва да се разграничи от понятията „освобождавания“ и „изпускания“, следва да се подчертае, че действително член 2, точка 1, буква б) от Директива 2003/4, който изброява факторите, които могат да попаднат в обхвата на понятието „информация за околната среда“, на пръв поглед, изглажда, установява такова разграничение.
- 62 Все пак, от една страна, такова разграничение не е предвидено в Орхуската конвенция, която предвижда само, в член 4, параграф 4, първа алинея, буква d), че защитата на търговската и промишлена тайна не може да се противопостави на оповестяването на „информация за емисиите, имаща отношение към опазването на околната среда“.
- 63 От друга страна, както посочва генералният адвокат в точка 59 от своето заключение, разграничаването между емисии, освобождавания и други изпускания няма видимо отношение към преследваната с Директива 2003/4 цел на оповестяването на информация за околната среда и би било изкуствено.
- 64 Всъщност както емисиите на газ или вещества в атмосферата, така и другите изпускания или освобождавания, като например изпускания на вещества, препарати, организми, микроорганизми, вибрации, топлинни лъчения или шумове в околната среда, и по-специално във въздуха, водите или почвата, могат да засегнат тези отделни компоненти на околната среда.
- 65 Освен това понятията „емисии“, „освобождавания“ и „изпускания“ в голяма степен се припокриват, както личи от използването на думите „други изпускания“ в член 2, точка 1, буква б) от тази директива, от който следва, че емисиите и освобождаванията също представляват изпускания в околната среда.
- 66 Така много актове на Съюза, като например Директива 2010/75, както и Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети (ОВ L 143, 2004, стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 11, стр. 168) и Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 година за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на Директиви 91/689/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 33, 2006, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 15, стр. 212), до голяма степен приравняват понятията „емисии“, „изпускания“ и „освобождавания“.

- 67 От това следва, че за целите на тълкуването на понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 същото не трябва да се разграничава от понятията „освобождавания“ и „изпускания“ в околната среда.
- 68 На второ място, следва да се определи още дали, както твърдят Bayer, германското правителство и Комисията, понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 следва да се ограничи до емисиите, обхванати от Директива 2010/75, тоест — съгласно член 3, параграф 4 от същата — до преки или непреки изпускания във въздуха, водите или почвата на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове от организирани или неорганизиран източници в рамките на определени инсталации, като се изключат емисиите от други източници, като например тези от разпръскване на продукт във въздуха или от прилагането му върху растения, във водата или върху почвата.
- 69 Действително редакцията от 2000 г. на ръководството за прилагане на Орхуската конвенция предлага за дефинирането на понятието „емисия“ да се използва дефиницията на посоченото понятие, дадена с член 2, точка 5 от Директива 96/61, възпроизведена дословно в член 3, точка 4 от Директива 2010/75, а редакцията му от 2014 г. вече препраща към дефиницията в последната директива.
- 70 От постоянната практика на Съда обаче следва, че ръководството за прилагане на Орхуската конвенция може да се приеме за обяснителен документ, който при необходимост да се вземе предвид, заедно с други релевантни фактори, за целите на тълкуването на тази конвенция, но съдържащите се в него анализи нямат нито задължителна сила, нито нормативния характер, присъщ на разпоредбите на Орхуската конвенция (вж. по-специално решение от 19 декември 2013 г., *Fish Legal и Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 71 От една страна, нищо в Орхуската конвенция, нито в Директива 2003/4 не дава основание да се приеме, че изразът „емисии в околната среда“ би трябвало да се сведе до емисиите от някои промишлени съоръжения.
- 72 От друга страна, такова ограничаване би било в разрез със самия текст на член 4, параграф 4, първа алинея, буква d) от тази конвенция. Всъщност тази разпоредба предвижда, че следва да бъде разкривана информация за емисиите, имаща отношение към опазването на околната среда. Информацията за емисии от източници, различни от промишлени инсталации, като емисиите вследствие от прилагането на продукти за растителна защита или биоциди, е също толкова релевантна за опазването на околната среда, колкото и информацията за емисиите с промишлен произход.
- 73 Освен това свеждането на израза „емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 до емисиите от някои промишлени инсталации би пренебрегнало преследваната от тази директива цел за възможно най-широко оповестяване на информацията за околната среда.
- 74 Ето защо такова тълкуване на това понятие не може да се приеме.
- 75 От гореизложеното следва, че не трябва да се прави разграничение между понятието „емисии в околната среда“ и понятията „освобождавания“ и „изпускания“, нито да се ограничава първото до емисиите, обхванати от Директива 2010/75, като се изключат изпускания в околната среда на продукти или вещества от източници, различни от промишлени инсталации.
- 76 Ето защо понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 не може да изключва изпускания в околната среда на продукти и вещества като продуктите за растителна защита или биоцидите и съдържащите се в тях вещества.

- 77 При все това посоченото понятие трябва все пак да се сведе до емисии, които не са хипотетични, а именно до действителните или предвидими емисии на съответния продукт или на съответното вещество при нормални или реалистични условия на използване.
- 78 В това отношение пускането на пазара на продукт по принцип не е достатъчно, за да се приеме, че този продукт със сигурност ще бъде изпускан в околната среда и че свързаната с него информация се отнася до „емисии в околната среда“, но това не важи за продукти като продуктите за растителна защита или биоцидите, които при нормално използване са предназначени да бъдат отделени в околната среда поради самата си функция. Следователно предвидимите емисии в околната среда в този последен случай не са хипотетични.
- 79 При тези условия в обхвата на понятието „емисии в околната среда“ попадат действително изпуснатите в околната среда емисии при прилагането на съответния продукт или на съответното вещество, както и предвидимите емисии от този продукт или това вещество в околната среда при нормални или реалистични условия на тяхното използване, които съответстват на условията, за които е издадено разрешението за пускане на пазара на посочения продукт и които са налице в зоната, където този продукт е предназначен да бъде използван.
- 80 Все пак, както подчертава генералният адвокат в точки 82 и 83 от своето заключение, това понятие не може да включва чисто хипотетични емисии. Всъщност съгласно член 1 от Директива 2003/4 във връзка с член 2, точка 1 от същата директива целта на последната е да гарантира правото на достъп до информацията за фактори, като например емисиите, които оказват или биха могли да окажат въздействие върху елементите на околната среда, и по-специално върху въздуха, водите и почвите. При чисто хипотетични емисии случаят не е такъв.
- 81 С оглед на гореизложеното понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че включва по-специално изпускания в околната среда на продукти и вещества като продуктите за растителна защита или биоцидите и съдържащите се в тях вещества, при условие че изпускането е действително или предвидимо при нормални или реалистични условия на използване.

– По понятието „информация за емисии в околната среда“

- 82 Що се отнася до въпроса дали различните категории информация, посочени в точка 50 от настоящото решение, се обхващат от понятието „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4, важно е най-напред да се провери дали това понятие покрива само информацията за емисии на съответния продукт за растителна защита или биоцид, или за съдържащите се в този продукт вещества, като такива, тоест сведенията за естеството, състава, количеството, датата и мястото на тези емисии, както твърди нидерландското правителство, или обхваща и данните за въздействието на посочените емисии върху околната среда.
- 83 В това отношение следва да се подчертае, че текстът на тази разпоредба се различава на различните езици. Така, докато текстът на френски език посочва „informations relatives à des émissions dans l'environnement“ [информация, свързана с емисии в околната среда], в текстовете на някои други езици се посочва изразът „информация за емисии в околната среда“. По-конкретно в текста на немски език се посочва „Informationen über Emissionen in die Umwelt“, текстът на италиански език посочва „informazioni sulle emissioni nell'ambiente“, а текстът на английски език — „information on emissions into the environment“.

- 84 Съгласно постоянната практика на Съда необходимостта от еднакво тълкуване на разпоредба на правото на Съюза налага при различия между текстовете на различните езици на въпросната разпоредба тя да се тълкува с оглед на контекста и целта на правната уредба, от която е част (вж. по-специално решение от 15 октомври 2015 г., Grupo Itevelesa и др., C-168/14, EU:C:2015:685, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 85 Както бе посочено в точка 55 от настоящото съдебно решение, Директива 2003/4 има за цел да гарантира достъп по принцип до информация за околната среда, съхранявана от или за публичните власти, и да постигне възможно най-широка систематична достъпност и разпространение на посочената информация сред обществеността. Както личи от съображение 1 от тази директива, посочените достъпност и разпространение имат за цел по-висока осведоменост по въпроси, свързани с околната среда, и по-ефективното участие на общественото във вземането на решения във връзка с околната среда (вж. по-специално решение от 28 юли 2011 г., Office of Communications, C-71/10, EU:C:2011:525, т. 26).
- 86 За тази цел обществеността трябва да получи достъп не само до информацията за емисиите като такива, но и до информацията за относително дългосрочното въздействие на тези емисии върху състоянието на околната среда, като например въздействието на тези емисии върху нецелевите организми. Всъщност общественият интерес от достъпа до информация, свързана с емисии в околната среда, се изразява именно в това да се установят не само настоящите и предвидимите изпускания в околната среда, но и да се разбере по какъв начин околната среда може да бъде засегната от съответните емисии, както посочва генералният адвокат в точка 86 от своето заключение.
- 87 От това следва, че понятието „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща не само информацията за самите емисии, а именно сведенията за естеството, състава, количеството, датата и мястото на тези емисии, но и данните за въздействието на тези емисии върху околната среда в относително дългосрочен план.
- 88 При това положени следва, на второ място, да се установи дали обстоятелството, че разглежданите данни произхождат от полеви или полуполеви проучвания, лабораторни изпитвания и транслокационни проучвания, тоест проучвания относно анализа на миграцията на съответния продукт или вещество в растението, е от значение за квалификацията като „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4, и по-конкретно дали данните, изведени от лабораторни изследвания, могат да се обхванат от това понятие.
- 89 В отговор на този въпрос следва да се приеме, че само по себе си това обстоятелство не е определящо. Всъщност не е толкова важно дали съответните данни произхождат от полеви или полуполеви проучвания, лабораторни изпитвания или транслокационни проучвания, а дали тези проучвания имат за цел преценката на „емисиите в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 — а именно, както бе посочено в точки 77 и 78 от настоящото решение, на действителните или предвидими емисии на съответния продукт или на съответното вещество в околната среда при нормални или реалистични условия на използване на този продукти или на това вещество, или анализа на въздействието на тези емисии.
- 90 Следователно не представляват „информация за емисии в околната среда“ данни, извлечени от проучвания, които имат за предмет изследване на последиците от използването на доза от съответния продукти или съответното вещество, която значително надхвърля максималната доза, за която е предоставено разрешението за пускане на пазара и която ще бъде реално използвана, или в много по-висока концентрация, доколкото тези данни се отнасят до емисии, които не са предвидими при нормални или реалистични условия на използване.

- 91 За сметка на това, обратно на твърденията на Комисията, понятието „информация за емисии в околната среда“ обхваща изследванията за определяне на токсичността, въздействието и други аспекти на продукт или вещество при най-неблагоприятните реалистични условия, които могат разумно да се предвидят, както и изследванията, извършени в условия, които са възможно най-близки до нормалната селскостопанска практика и които са налице в зоната, където този продукт или вещество ще бъде използван/о.
- 92 Що се отнася, на трето място, до въпроса дали информацията относно остатъчните вещества, които са налице в околната среда след прилагането на съответния продукт, и изследванията на степента на отклонение на веществото при това прилагане представляват „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4, следва да се припомни, от една страна, че съгласно член 2, точка 2 от Директива 91/414, член 2, параграф 1, буква ж) от Директива 98/8 и член 3, точка 1 от Регламент № 1107/2009 остатъчните вещества представляват вещества, присъстващи във или върху растения или другаде в околната среда, получени в резултат от използването на продукт за растителна защита или биоцид, включително техни метаболити и продукти, получени в резултат на тяхното разграждане или реакция.
- 93 От това следва, че наличието на остатъчните вещества в околната среда се дължи на емисии в околната среда на съответния продукт или на съдържащите се в него вещества. Следователно става въпрос за последица от тези емисии. Това важи не само за остатъците от вещества от разпръскване на продукт във въздуха или от прилагането му върху растения, във водата, върху почвата или върху нецелевите организми, но и за метаболитите на тези вещества, както и за продуктите, получени в резултат на тяхното разграждане или реакция. Всъщност, макар метаболитите да са резултат от преобразуването на веществата, които се съдържат в съответния продукт, те са последица от емисията на този продукт и на тези вещества в околната среда.
- 94 От друга страна, трябва да се отбележи, че степента на отклонение представлява преносът по въздух на капки или изпарения от продукти за растителна защита или биоциди извън определената зона за прилагане. Следователно отново става въпрос за последица от емисията на посочените продукти или вещества в околната среда.
- 95 От това следва, че информацията относно остатъчните вещества, налични в околната среда след прилагането на съответния продукт, и изследванията относно степента на отклонение на веществото при това прилагане се обхващат от понятието „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4.
- 96 С оглед на всички гореизложени съображения следва да се приеме, че понятието „информация за емисии в околната среда“ обхваща сведенията за естеството, състава, количеството, датата и мястото на „емисиите в околната среда“ на продукти за растителна защита и биоциди и на съдържащите се в тях вещества, както и данните за относително дългосрочното въздействие на тези емисии върху околната среда, по-конкретно информацията относно остатъчните вещества, налични в околната среда след прилагането на съответния продукт, и изследванията на степента на отклонение на веществото при това прилагане, независимо дали тези данни произтичат от полеви или полуполеви проучвания, лабораторни изпитвания или транслокационни проучвания.
- 97 Впрочем следва да се подчертае, че обратно на твърденията по същество на Вауер и германското правителство, това тълкуване на член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 не противоречи на членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), които се отнасят до свободата на стопанска инициатива и правото на собственост, нито на член 39, параграф 3 от Споразумението ТРИПС, който гарантира поверителността на неоповестените данни, представени от заявителят на разрешение за пускане на пазара на фармацевтични или химически продукти. Това тълкуване освен това не лишава от

полезно действие член 63 от Регламент № 1107/2009, който изброява в параграф 2 данните, за чието оповестяване се приема, че то засяга по принцип по-специално защитата на търговските интереси и чието поверително третиране може да бъде поискано от всяко лице в съответствие с параграф 1 от същия член.

- 98 Що се отнася, от една страна, до членове 16 и 17 от Хартата и член 39, параграф 3 от Споразумението ТРИПС, следва да се припомни, че съгласно член 52, параграф 1 от Хартата гарантираните от последната права подлежат на определени ограничения, стига последните да се предвидени със закон, да зачитат основното съдържание на посочените права и свободи, да са необходими и да отговарят действително на признати от Съюза цели от общ интерес. Освен това член 39, параграф 3 от Споразумението ТРИПС допуска оповестяване на данни, представени от заявителят на разрешение за пускане на пазара на фармацевтичен или химически продукт, когато същото е необходимо за защита на обществения интерес.
- 99 При претеглянето на интересите, защитени от членове 16 и 17 от Хартата, както и от член 39, параграф 3 от Споразумението ТРИПС, от една страна, и целите за опазване на околната среда и за възможно най-широко оповестяване на информацията за околната среда, от друга страна, и с оглед на правото си на преценка законодателят на Съюза е приел, че за да гарантира постигането на тези цели и с оглед на релевантността и на значението на информация за емисии в околната среда за опазването на последната е необходимо да се предвиди, че исканията за достъп до тази информация не могат да се отхвърлят с мотив, че оповестяването ѝ ще засегне поверителността на търговска или индустриална информация.
- 100 В това отношение тълкуването на понятието „информация за емисии в околната среда“, което следва от точка 96 от настоящото решение, не предполага, че това понятие обхваща всички данни от преписката за издаване на разрешение за пускане на пазара на продукти за растителна защита или биоциди, и по-конкретно всички данни, получени от извършените проучвания за получаване на разрешението, и не води до оповестяването им във всички случаи. Всъщност това понятие обхваща само данните, свързани с „емисии в околната среда“, което изключва по-специално не само информацията, която не се отнася до емисии на съответния продукт в околната среда, но и — както следва от точки 77—80 от настоящото решение — данните относно хипотетични емисии, тоест емисии, които не са действителни или предвидими при нормални или реалистични условия на използване. Ето защо това тълкуване не води до непропорционално засягане на защитата на правата, гарантирани от членове 16 и 17 от Хартата и член 39, параграф 3 от Споразумението ТРИПС.
- 101 Що се отнася, от друга страна, до член 63 от Регламент № 1107/2009, следва да се припомни, както бе посочено в точка 43 от настоящото решение, че този член се прилага, без да се засяга Директива 2003/4. Следователно от този член по никакъв начин не следва, че посочените в него данни не могат да се квалифицират като „информация за емисии в околната среда“ или че същите никога не могат да се оповестяват на основание на тази директива.
- 102 Освен това трябва да се подчертае, че предложеното в точка 96 от настоящото решение тълкуване на това понятие не лишава посочения член 63 от полезното му действие. Всъщност установената в параграф 2 от този член презумпция дава възможност на компетентния орган да приеме, че представените от заявителя на разрешение за пускане на пазара данни, които попадат в обхвата на тази разпоредба, са поверителни по принцип и не могат да бъдат оповестени при липса на молба за достъп на основание на Директива 2003/4. Тази презумпция гарантира също, че при представяне на такава молба компетентният орган ще може да оповести тази информация само след като определи, във всеки конкретен случай, дали става въпрос за информация за емисии в околната среда, или оповестяването е обосновано от друг по-висш обществен интерес.

– Заключение

- 103 С оглед на всички изложени по-горе съображения на трети до седми и девети въпрос следва да се отговори, че член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че:
- понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на тази разпоредба включва изпускания в околната среда на продукти и вещества като продуктите за растителна защита или биоцидите и съдържащите се в тях вещества, при условие че изпускането е действително или предвидимо при нормални или реалистични условия на използване,
  - понятието „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на посочената разпоредба обхваща сведенията за естеството, състава, количеството, датата и мястото на „емисиите в околната среда“ на тези продукти или вещества, както и данните за относително дългосрочното въздействие на тези емисии върху околната среда, по-конкретно информацията относно остатъчните вещества, налични в околната среда след прилагането на съответния продукт, и изследванията на степента на отклонение на веществото при това прилагане, независимо дали тези данни произтичат от полеви или полуполеви проучвания, лабораторни изпитвания или транслокационни проучвания.

По осмия въпрос

- 104 С осмия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че при представена молба за достъп до информация за емисии в околната среда източникът на тази информация трябва да бъде оповестен изцяло или трябва да се оповестят само релевантните данни, които могат да бъдат извлечени от същия.
- 105 От тази разпоредба следва, че мотивите, посочени в член 4, параграф 2, първа алинея, букви а), г), е)—з) от Директива 2003/4, не могат да се противопоставят на молба за достъп до информация за околната среда, доколкото последната се отнася до информация за емисии в околната среда. При тези условия, ако оповестяването на поисканата информация засяга някой от интересите, посочени в тази разпоредба, трябва да се оповестят само релевантните данни, които могат да бъдат извлечени от източника на информация за емисии в околната среда, когато е възможно тези данни да бъдат отделени от останалата информация, съдържаща се в посочения източник, което запитващата юрисдикция трябва да провери.
- 106 С оглед на гореизложените съображения на осмия въпрос следва да се отговори, че член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че при представена молба за достъп до информация за емисии в околната среда, чието оповестяване засяга някой от интересите, посочени в член 4, параграф 2, първа алинея, букви а), г), е)—з) от тази директива, трябва да се оповестят само релевантните данни, които могат да бъдат извлечени от източника на информация за емисии в околната среда, ако е възможно тези данни да бъдат отделени от останалата информация, съдържаща се в посочения източник, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

По съдебните разноски

107 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) Член 4, параграф 2, от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че заявителят на разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита или биоцид не е поискал в рамките на предвиденото производство за издаване на това разрешение поверително третиране на представената по това производство информация на основание член 14 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, член 19 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно пускането на пазара на биоциди или член 33, параграф 4 и член 63 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета, не пречи на компетентния орган, сезиран след приключването на посоченото производство с молба за достъп до тази информация, подадена от трето лице на основание на Директива 2003/4, да разгледа възражението на заявителя срещу тази молба и ако е необходимо, да отхвърли последната на основание член 4, параграф 2, първа алинея, буква г) от тази директива с мотива, че оповестяването на посочената информация ще засегне поверителността на търговска или индустриална информация.
- 2) Член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че:
  - понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на тази разпоредба включва изпускания в околната среда на продукти и вещества като продуктите за растителна защита или биоцидите и съдържащите се в тях вещества, при условие че изпускането е действително или предвидимо при нормални или реалистични условия на използване,
  - понятието „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на посочената разпоредба обхваща сведенията за естеството, състава, количеството, датата и мястото на „емисиите в околната среда“ на тези продукти или вещества, както и данните за относително дългосрочното въздействие на тези емисии върху околната среда, по-конкретно информацията относно остатъчните вещества, налични в околната среда след прилагането на съответния продукт, и изследванията на степента на отклонение на веществото при това прилагане, независимо дали тези данни произтичат от полеви или полуполеви проучвания, лабораторни изпитвания или транслокационни проучвания.
- 3) Член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че при представена молба за достъп до информация за емисии в околната среда, чието оповестяване засяга някой от интересите, посочени в член 4, параграф 2, първа алинея, букви а), г), е)—з) от тази директива, трябва да се оповестят само релевантните данни, които могат да бъдат извлечени от източника на информация за емисии в околната

среда, ако е възможно тези данни да бъдат отделени от останалата информация, съдържаща се в посочения източник, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

Подписи